

Motion till riksdagen

1989/90:Jo88

av Gunhild Bolander och Stina Eliasson (båda c)

med anledning av prop. 1989/90:146

Livsmedelspolitiken

Angående farnäringsens framtid

I proposition 1989/90:146 om livsmedelspolitik föreslås att det stöd som idag utgår till får- och lammkött skall försvinna under en treårsperiod. Det innebär att dessa produkter kommer att bli dyrare eller att producenterna får ett ännu lägre pris än idag. Samtidigt är det en besvärlig situation på skinnmarknaden med mycket låga priser. Dessa faktorer sammantagna kommer att innebära en minskning av den svenska fårstammen. Ett höjt gränsskydd löser inte farnäringsens problem.

I propositionen anförs att får- och lammproducenter skall få del av det nya landskapsvårdsstödet men vi anser det viktigt att produktionen inte får stimuleras enbart i landskapsvårdande syfte. Detta kommer, enligt vår uppfattning, att leda till att en fortsatt lammköttproduktion omöjliggörs.

Enligt vår mening finns det starka skäl för ett fortsatt stöd till denna näring, och vi vill bl.a. anföra följande:

- Farnäringsen har liksom flera näringar i jordbruket inte erhållit kompensation för sina ökade produktionskostnader.
- Skinn och ull som inte är prisreglerade ger för närvarande inget nettotillskott till fårägaren.
- Behovet av betesdjur för att upprätthålla önskad naturvårdsbetning är redan i dagsläget för lågt.
- Om inte näringen stöds minskar fårproduktionen så starkt att nödvändiga basfunktioner, fårkontroll m.m. inte kan upprätthållas.
- Färskötseln är en del av mångfalden i svenskt jordbruk.
- Utan färskötsel kan omistliga natur- och kulturvärden inte bevaras.
- Många i Sverige producerade ulltyper liksom de grå päslammskinnen är unika produkter möjliga att vidareutveckla inom mindre glesbygdsindustrier.
- Färskötseln kan i viss mån ses som en nischproduktion, särskilt för mindre jordbruk i glesbygden, där en vidareförädling av produkterna kan ge ett värdefullt inkomstillskott eftersom fåret sedan gammalt har en naturlig anknytning till hantverk.

De senaste fem åren har antalet tackor minskat med ca 10 %, och om inte lönsamheten förbättras tyder allt på en fortsatt accelererad minskning. Vi

anser därför dels att pristillägget bör bestå dels att ett stöd till fårnäringen utformas som ett bidrag per moderdjur. Eftersom dessa oftast betar på hagmarker och andra naturliga betesmarker anser vi det riktigt att koppla stödet till antalet tackor. Detta stöd blir mer heltäckande än de nuvarande NOLA-medlen, som får anses utgöra ett komplement.

Mot. 1989/90
Jo88

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om bibehållande av nuvarande pristillägg och införande av ett särskilt stöd till fårnäringen i form av ett bidrag per moderdjur.

Stockholm den 8 maj 1990

Gunhild Bolander (c)

Stina Eliasson (c)